

ПАМ'ЯТКА ДЛЯ БАТЬКІВ

Права і обов'язки батьків

Обов'язки

- Забезпечення умов для здобуття дитиною повної загальної середньої освіти за будь-якою формою навчання;
- Постійно дбати про фізичне здоров'я, психічний стан дітей, створювати належні умови для розвитку їх природних здібностей;
- Поважати гідність дитини, виховувати працелюбність, почуття доброти, милосердя, шанобливе ставлення до сім'ї, старших за віком, державної і рідної мови, до народних традицій і звичаїв;
- Утримувати дітей до повноліття;
- Відповідальність за виховання і навчання
- Відповідальність за здобуття повної загальної середньої освіти: надати умови для навчання, дбати про фізичний та психічний стан та розвиток творчих здібностей, поважати гідність дитини, виховувати працелюбність, доброту, милосердя, шанобливе ставлення до родини, природи, мови, країни, національної історії, культури, цінностей, повагу до законів, прав і свобод людини.

Права

- Вибирати навчальні заклади та форми навчання для неповнолітніх дітей;
- Обирати та бути обраними до батьківських комітетів і рад;
- Звертатися до органів управління освітою, керівника школи, органів самоврядування з питаннями про навчання, виховання;
- Приймати рішення про участь дитини в інноваційній діяльності загальноосвітнього закладу ;
- Захищати законні інтереси дітей.

Можливі причини складностей у навчанні дітей:

- Дитина нездорова.
- Учень швидко стомлюється, а регулювати свій темп неспроможний.
- Батьки не вміють допомогти учневі або ставляться до нього як до підлітка (пояснять лише раз, вважаючи, що цього досить) або як до малюка — повторюють те саме безліч разів.
- Дорослі не вміють зацікавити дитину навчальною працею як захопливою грою.
- Дитина не в змозі уважно працювати в школі і вдома, оскільки навчальна завантаженість для неї непосильна (не звикла працювати).
- Батьки надто пригнічують учня погрозами й покараннями. Не вміють своєчасно схвалити й підбадьорити маленьку людину.
- Дорослі не вміють чітко пояснювати, давати ділові поради.
- Батьки не дотримуються принципу єдності вимог у навчанні: кожен нав'язує дитині свій стиль роботи.

Поради батькам, що допомагають дітям учитися

- Намагайтеся займатися з дитиною так, щоб вона не нудьгувала під час занять. Інтерес — найкраща з мотивацій.
- Повторюйте вправи. Розвиток розумових здібностей дитини визначають час і практика. Якщо якась вправа не виходить, зробіть перерву, поверніться до неї пізніше або запропонуйте дитині легший варіант завдання.
- Не виявляйте зайвої тривоги з приводу недостатніх успіхів і незначного

просування або навіть деякого регресу вашої дитини.

- Будьте терплячими, не поспішайте, не давайте дитині завдань, що виходять за межі її інтелектуальних можливостей.
- У заняттях з дитиною треба знати міру. Не змушуйте дитину виконувати вправу, якщо вона весь час крутиться, стомилася, неврівноважена. Спробуйте визначити межі витривалості дитини, збільшуйте тривалість занять щоразу на невеликий відрізок часу. Бажано використовувати ігрову форму занять, оскільки діти погано сприймають чітко регламентовані, повторювані, монотонні заняття. Уникайте несхвальної оцінки, знаходьте слова підтримки, частіше хваліть дитину за терпіння, наполегливість тощо. Ніколи не порівнюйте дитину з іншими дітьми. Формуйте в неї впевненість у своїх силах, високу самооцінку.

Золоті правила для батьків

- Більшість дітей - "звичайні". Не робіть зі своєї дитини вундеркінда, окреслюючи непосильні вимоги, орієнтуючи на недосяжні еталони. Дитина повинна частіше відчувати задоволення від того, що вона щось може, ніж тривожитись з приводу того чого не може зробити. У різних дітей - різні здібності (розумові, художні, математичні, організаційні, вольові, чуттєві). Здібності треба розвивати! Але ваше перше завдання - визначити оптимум вашої дитини. Не орієнтуйте навіть найбільш здібну дитину на винятковість! На цьому шляху її чекає розлад із самою собою, бо завжди поруч знайдеться хтось більш обдарований працелюбний. Здійснитися в житті може лише активна дитина. Виховуйте людину дій, вчинку.
- Дозволяйте дитині ризикувати. Залишайте за дітьми право на помилки, але вчіть самостійно їх виправляти.
- Не повчайте у незнанні! Правильно виховувати може лише той, хто знає дитину - розуміє її чесноти і вади, відчуває її настрій, добре орієнтується в її інтересах, смаках, цінностях, звичках, здібностях.
- Не змішуйте поняття "хороша" і "зручна" дитина! Хороша живе своїми думками і почуттями інших (тобто самостійна і чуйна). Зручна - це дитина, яку дорослі «пристосували» до себе - слухняна, підкоряється вимогам. безвольна.
- Викориніть із своєї практики вираз: "Роби, раз я вимагаю". Замініть цю форму вимоги іншою: "Роби, тому що цього не можна не зробити". Зростаючи, особистість повинна звикнути до виконання вимог не на угоду зовнішньому розпорядженню, а тому, що вони розумні, доцільні...
- Довіряйте дитині. Людина, яка виростає у довірі, йде по життю спокійно, зона відкрита, товариська, доброзичлива. Будьте терплячими! Ставтесь терпляче до дитячих проявів: процес розвитку є випробуванням не лише для дорослих але й для самої дитини. Виховуйте її вимогливою любов'ю.
- Ніколи не кажіть, що за всіма життєвими проблемами не лишається часу на виховання дитини. Ви виховуєте її щоденно своїм ставленням до життя, системою своїх цінностей, своїми виборами. Ви виховуєте дитину своєю присутністю, поглядом, жестом, посмішкою...
- Будьте відповідальними! Безпечність - механізм, який продукує борги перед долею дитини, перед її теперішнім і майбутнім. Відповідальний вихователь передбачає наслідки своїх слів, своїх діл. Оцінюючи результат, вчинок, властивість дитини, вказуйте не лише на те чим ви незадоволені, а скоріше на те, що вам подобається в ній.
- Не порівнюйте її з однокласниками з братиками чи сестричками. Діти усі різні! Порівнюйте дитину в її динаміці - якою вона була вчора, якою є сьогодні, якою може бути завтра. Тобто, порівнюйте зростаючу особистість з самою собою.
- Не ставтесь до дитини зневажливо.